

השוחט פרק שני חולין

מ.

עין משפט נר מצוה

שנים אוחזין. זה בראשו זה בתמוה: **לשום דבר כשר.** שחיטה קטם: **גמ' זבחי מחים.** ליאסר בהנאה כדין תקרובת עבודת כוכבים שאסורה כמת ומת אסור בהנאה דנפקא לן במסכת ע"ז (דף כט): מותמת שם מרים וגמר שם שם מעגלה ערופה: **מיכאל ושינשול קטן.** כלומר לשום גדול שבכל הכריות או לשום קטן שבכולן: **שינשול.** תולעת: **דאמר לשום הר.** הר לינו נעשה עבודת כוכבים דכתבי' אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם בנס' ע"ז (דף מה): הלך לשמן לא מיקריא זבחי מחים ומיחו פסולה מלאכול משום דמיא לשחיטת עבודת כוכבים מיחלפא בה וכדתמן לקמן (דף מא): השוחט לשום נידר ונידז שחיטתו פסולה משום דדמי לשוחט קדשים בחוך: **לגרא דהר.** למלאך הממונה על ההרים: **דומיא דמיכאל.** דלא מחובר הוא. ובעלי חיים אף על גב דלא מיתקרי משום עבודת כוכבים כדקיימא לן בתמורה (דף קט). מתאסר רחמנא נעבד לגזוה מכלל להדיוט שרי מיחו אלהות מקרו כדכתבי' (שמות ח) הן נוצח את תועבת מצרים וכתבי' (דברים ז) וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים וכל זבח השמיים: **יהיה צנמה הצירו.** לא מביעיא שלו דמיתקרא משום תקרובת עבודת כוכבים בשחיטת סימן אחד. דאע"ג דבעלי חיים אין נאקרים להדיוט לא משום נעבד אי שפאחו עבודת כוכבים ולא משום מוקצה שהקנו לתקופת עבודת כוכבים כדקיימא לן בתמורה (דף כט). מלאכטרין קרא למיסרינהו לגזוה כדתניא (ב"ק מ): מן הבקר ויוקרא אן להוליא את הנעבד ומן האלן [שם] להוליא את המוקצה מכלל להדיוט שרי מיחו כי עבד מעשה גזופיהו מיתקרי כדאמרין צפרק רבי ישמעאל (ע"ז דף ע"ז):

הא דאמר דהר. שאינו נעשה עבודת כוכבים כדפירש בקונטרס ואע"ג דלא חשיב אלוה לאסור התקרובת מכל מקום עובדו בסייף כדתניא צפרק כל הללמים (ע"ז דף מו). הנכרים העובדים את ההרים הם מותרים ועובדיהם בסייף ואמרין נמי צפרק ארבע מיתות (סנהדרין דף סא). מנידי דהיה אמשתחוה להר דהר מותר ועובדו בסייף ואין לתמוה דכיון דלא מיקרי אלוה אמאי עובדו בסייף דדוקא לענין איבוד קאמר קרא דלא מיקרי אלוה ודכתבי' (דברים יב) צריטיה דקרא אדז תאכדון וא"כ ה"פ אלהיהם שעל ההרים תאכדון ולא ההרים שהם אלהיהם ועובדים אותם תאכדון ומה שתקרובה הר מותר היינו משום דגמרין מכלים דכתבי' אדז תאכדון וגו' ואמרין צפ' רבי ישמעאל (ע"ז דף נא): כללים שנתמטו בהן לעבודת כוכבים הכתוב מדבר ואמר רחמנא דדוקא אלהיהם על ההרים ולא ההרים עצמן אלהיהם אי נמי משה העובד בסייף אע"ג דלא מיקרי אלוה ושהרי מחובר הוא משום דגלי רחמנא צעובי מזלות דמתחייב כדכתבי' (דברים ז) וראית את השמש וגו' ואף על פי שמתחייבין בגלגל הרקיע והא דקמי הכא לשם חמה ולכנה דהוי זבחי מחים היינו לגדייהו שהם תלוסיס המלאכים המנהיגים אותם כדאמרין (במדבר

שיטה מקובצת

א) לא משום נעבד שפשאן עבודת כוכבים ולא משום מוקצה שהקצן להתקרובת עבודת כוכבים: ב) וליתקרא [מתאסר] והאי סימן אחד: ג) דלא מיקרי אלוה משום דלית דמטנא אבד תאבדון אי נמי הר מיקרי אלוה וה"פ אלהיהם שעל: ד) אע"ג דלא מיקרי אלוה משום דגלי רחמנא: ה) שהם תלושים והם המלאכים: ו) וי"ל והתם מיירי כשעובדין אף את הצפורי: ז) ורבנן נמי אי לא קרא דלא תחמוד הווי שרו מהאי טעמא: ח) אבדיהו והוי טעמא דכיון דאשמועינן:

רבינו גרשום

אין שחט לא לתוך ימים. כלומר משום ע"ז דאמרין (א) לאיסורא דימא קא שחט אבל שחט הוא לתוך אונן של מים בדבעינן לפרושי: הר אלו זבחי מחים. כלומר ואסור אפי' בהנאה: הא דאמר לגדא. כלומר לשר של הר ודאי הרי אלו זבחי מחים: אשחוי חין לא ליחייב מחתך בעפר. כלומר הכי סברין חטאת בהמה דאינה ניתרת אלא אי בבוש אי ברוב שנים ואי אמרת כיון דשחט בה סימן אחד אסרה אשחוי חין כו כלומר דלא חשוב חטאת ולא יחייב חייב אשחוי חין דבסימן אחד אין מתקבל בפנים:

הא דאמר דהר. שאינו נעשה עבודת כוכבים כדפירש בקונטרס ואע"ג דלא חשיב אלוה לאסור התקרובת מכל מקום עובדו בסייף כדתניא צפרק כל הללמים (ע"ז דף מו). הנכרים העובדים את ההרים הם מותרים ועובדיהם בסייף ואמרין נמי צפרק ארבע מיתות (סנהדרין דף סא). מנידי דהיה אמשתחוה להר דהר מותר ועובדו בסייף ואין לתמוה דכיון דלא מיקרי אלוה אמאי עובדו בסייף דדוקא לענין איבוד קאמר קרא דלא מיקרי אלוה ודכתבי' (דברים יב) צריטיה דקרא אדז תאכדון וא"כ ה"פ אלהיהם שעל ההרים תאכדון ולא ההרים שהם אלהיהם ועובדים אותם תאכדון ומה שתקרובה הר מותר היינו משום דגמרין מכלים דכתבי' אדז תאכדון וגו' ואמרין צפ' רבי ישמעאל (ע"ז דף נא): כללים שנתמטו בהן לעבודת כוכבים הכתוב מדבר ואמר רחמנא דדוקא אלהיהם על ההרים ולא ההרים עצמן אלהיהם אי נמי משה העובד בסייף אע"ג דלא מיקרי אלוה ושהרי מחובר הוא משום דגלי רחמנא צעובי מזלות דמתחייב כדכתבי' (דברים ז) וראית את השמש וגו' ואף על פי שמתחייבין בגלגל הרקיע והא דקמי הכא לשם חמה ולכנה דהוי זבחי מחים היינו לגדייהו שהם תלוסיס המלאכים המנהיגים אותם כדאמרין (במדבר

ז) וראית את השמש וגו' ואף על פי שמתחייבין בגלגל הרקיע והא דקמי הכא לשם חמה ולכנה דהוי זבחי מחים היינו לגדייהו שהם תלוסיס המלאכים המנהיגים אותם כדאמרין (במדבר ז') וראית את השמש וגו' וזו היא ראיית השמש והירח והכוכבים וזו היא ראיית השמש והירח והכוכבים וזו היא ראיית השמש והירח והכוכבים: ח) אבדיהו והוי טעמא דכיון דאשמועינן:

רבינו גרשום

אין שחט לא לתוך ימים. כלומר משום ע"ז דאמרין (א) לאיסורא דימא קא שחט אבל שחט הוא לתוך אונן של מים בדבעינן לפרושי: הר אלו זבחי מחים. כלומר ואסור אפי' בהנאה: הא דאמר לגדא. כלומר לשר של הר ודאי הרי אלו זבחי מחים: אשחוי חין לא ליחייב מחתך בעפר. כלומר הכי סברין חטאת בהמה דאינה ניתרת אלא אי בבוש אי ברוב שנים ואי אמרת כיון דשחט בה סימן אחד אסרה אשחוי חין כו כלומר דלא חשוב חטאת ולא יחייב חייב אשחוי חין דבסימן אחד אין מתקבל בפנים:

רבינו גרשום

אין שחט לא לתוך ימים. כלומר משום ע"ז דאמרין (א) לאיסורא דימא קא שחט אבל שחט הוא לתוך אונן של מים בדבעינן לפרושי: הר אלו זבחי מחים. כלומר ואסור אפי' בהנאה: הא דאמר לגדא. כלומר לשר של הר ודאי הרי אלו זבחי מחים: אשחוי חין לא ליחייב מחתך בעפר. כלומר הכי סברין חטאת בהמה דאינה ניתרת אלא אי בבוש אי ברוב שנים ואי אמרת כיון דשחט בה סימן אחד אסרה אשחוי חין כו כלומר דלא חשוב חטאת ולא יחייב חייב אשחוי חין דבסימן אחד אין מתקבל בפנים:

רבינו גרשום

אין שחט לא לתוך ימים. כלומר משום ע"ז דאמרין (א) לאיסורא דימא קא שחט אבל שחט הוא לתוך אונן של מים בדבעינן לפרושי: הר אלו זבחי מחים. כלומר ואסור אפי' בהנאה: הא דאמר לגדא. כלומר לשר של הר ודאי הרי אלו זבחי מחים: אשחוי חין לא ליחייב מחתך בעפר. כלומר הכי סברין חטאת בהמה דאינה ניתרת אלא אי בבוש אי ברוב שנים ואי אמרת כיון דשחט בה סימן אחד אסרה אשחוי חין כו כלומר דלא חשוב חטאת ולא יחייב חייב אשחוי חין דבסימן אחד אין מתקבל בפנים:

שינשול. תולעת: **דאמר לשום הר.** הר לינו נעשה עבודת כוכבים דכתבי' אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם בנס' ע"ז (דף מה): הלך לשמן לא מיקריא זבחי מחים ומיחו פסולה מלאכול משום דמיא לשחיטת עבודת כוכבים מיחלפא בה וכדתמן לקמן (דף מא): השוחט לשום נידר ונידז שחיטתו פסולה משום דדמי לשוחט קדשים בחוך: **לגרא דהר.** למלאך הממונה על ההרים: **דומיא דמיכאל.** דלא מחובר הוא. ובעלי חיים אף על גב דלא מיתקרי משום עבודת כוכבים כדקיימא לן בתמורה (דף קט). מתאסר רחמנא נעבד לגזוה מכלל להדיוט שרי מיחו אלהות מקרו כדכתבי' (שמות ח) הן נוצח את תועבת מצרים וכתבי' (דברים ז) וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים וכל זבח השמיים: **יהיה צנמה הצירו.** לא מביעיא שלו דמיתקרא משום תקרובת עבודת כוכבים בשחיטת סימן אחד. דאע"ג דבעלי חיים אין נאקרים להדיוט לא משום נעבד אי שפאחו עבודת כוכבים ולא משום מוקצה שהקנו לתקופת עבודת כוכבים כדקיימא לן בתמורה (דף כט). מלאכטרין קרא למיסרינהו לגזוה כדתניא (ב"ק מ): מן הבקר ויוקרא אן להוליא את הנעבד ומן האלן [שם] להוליא את המוקצה מכלל להדיוט שרי מיחו כי עבד מעשה גזופיהו מיתקרי כדאמרין צפרק רבי ישמעאל (ע"ז דף ע"ז):

רבינו גרשום

אין שחט לא לתוך ימים. כלומר משום ע"ז דאמרין (א) לאיסורא דימא קא שחט אבל שחט הוא לתוך אונן של מים בדבעינן לפרושי: הר אלו זבחי מחים. כלומר ואסור אפי' בהנאה: הא דאמר לגדא. כלומר לשר של הר ודאי הרי אלו זבחי מחים: אשחוי חין לא ליחייב מחתך בעפר. כלומר הכי סברין חטאת בהמה דאינה ניתרת אלא אי בבוש אי ברוב שנים ואי אמרת כיון דשחט בה סימן אחד אסרה אשחוי חין כו כלומר דלא חשוב חטאת ולא יחייב חייב אשחוי חין דבסימן אחד אין מתקבל בפנים:

רבינו גרשום

אין שחט לא לתוך ימים. כלומר משום ע"ז דאמרין (א) לאיסורא דימא קא שחט אבל שחט הוא לתוך אונן של מים בדבעינן לפרושי: הר אלו זבחי מחים. כלומר ואסור אפי' בהנאה: הא דאמר לגדא. כלומר לשר של הר ודאי הרי אלו זבחי מחים: אשחוי חין לא ליחייב מחתך בעפר. כלומר הכי סברין חטאת בהמה דאינה ניתרת אלא אי בבוש אי ברוב שנים ואי אמרת כיון דשחט בה סימן אחד אסרה אשחוי חין כו כלומר דלא חשוב חטאת ולא יחייב חייב אשחוי חין דבסימן אחד אין מתקבל בפנים: